

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΩΝ ΧΟΤΖΕΒΙΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Πέμπτην, 8/21 Ἰανουαρίου 2010, ἐωρτάσθη εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἡ ἐορτή τῶν Ἀγίων Ἰωάννου καί Γεωργίου τῶν Χοζεβιτῶν.

Μία ἀπό τὰς ἀρχαίας Μονάς τοῦ Πατριαρχείου εἶναι αὕτη τοῦ Χοζεβᾶ (Wadi Kelt) Αὕτη εὐρίσκεται εἰς τήν βόρειον ὄχθην τοῦ χειμάρρου Χορράθ, ὅχι εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπό τῆς πόλεως τῆς Ἱερικοῦς.

Τό Καθολικόν τῆς Μονῆς αὐτῆς εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τό Γενέθλιον τῆς Θεοτόκου, ἐπειδή εἰς τήν περιοχὴν αὐτὴν εἶχον κῆπον, «παράδεισον», οἱ Θεοπάτορες Ἰωακείμ καί Ἄννα, εἰς τόν ὁποῖον ἐρχόμενοι προσηύχοντο καί τοὺς ἔδωκε ὁ Θεός τέκνον, τήν Θεοτόκον. Τό γεγονός τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου ἐορτάζει ἡ Μονή τήν 8^ν Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἡ μοναχική ζωὴ εἰς τήν ἔρημον αὐτὴν τῆς Ἰουδαίας μαρτυρεῖται ἀπό τοῦ 4^{ου} μ. Χ. αἰ. Οἱ πρῶτοι γνωστοί εἰς ἡμᾶς ἀσκηταί τῆς Μονῆς αὐτῆς εἶναι οἱ Ἅγιοι Ἡλίας, Πρῶμος, Αἴαν, Γανναῖος καί Ζήνων.

Εἰς τήν Μονήν αὐτὴν προσῆλθον εἰς διαφορετικὰς ἐποχὰς καί ἐμόνασαν καί οἱ Ἅγιοι, οἱ φερόμενοι ὡς κτίτορες τῆς Μονῆς, λόγω τοῦ ἔργου τό ὁποῖον ἐπετέλεσαν εἰς αὐτὴν, οἱ ἐορταζόμενοι ἀπό κοινοῦ εἰς τήν Μονήν τήν 8^ν Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἐκ τούτων ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ἦτο ἐπίσκοπος Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ὁ ὁποῖος ἐγκατέλειπε τὰ τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ, χάριν τῆς ἡσυχίας τῆς ἐρήμου καί ἀνεδείχθη ὁδηγὸς πνευματικὸς πολλῶν μοναχῶν διαβιούντων εἰς τήν Μονήν καί τὰ περίχωρα αὐτῆς. Οὗτος προσῆλθεν εἰς τήν Μονήν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 6^{ου} μ.Χ. αἰ.

Ὁ Ἅγιος Γεώργιος ὁ Χοζεβίτης, ἐκ Κύπρου ὁρμώμενος, προσῆλθεν εἰς τήν Μονήν εἰς μικρὸν χρονικὸν διάστημα μετὰ τήν Περσικὴν εἰσβολὴν εἰς Παλαιστίνην, τό 614 μ.Χ., καί ἀνέλαβεν ἔργον ἀνακαινιστικόν, ἀνακαινίσας τήν Μονήν ἐκ τῶν κτιριακῶν συντριμμάτων καί τῶν ἀνθρωπίνων θυμάτων, συνεπειῶν τῆς ἐν λόγῳ εἰσβολῆς.

Διὰ τήν ἐορτὴν τῶν Ἀγίων αὐτῶν προσῆλθεν εἰς τήν Μονήν ὁ ἐν Βηθλεέμ Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος, Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰορδάνου κ. Θεοφύλακτος μετὰ συνοδείας τό ἐσπέρας, παραμονὴν τῆς ἐορτῆς.

Εἰς ταύτην ἀνέμενεν, ἕως ὅτου βαθμηδὸν προσῆλθον τό δειλινόν, τό ἐσπέρας καί τὰς προκεχωρημένας ὥρας τῆς νυκτός μοναχοί καί μοναχαί, φιλομόναχοι καί φιλέρημοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί ἀπὸ διαφόρους περιοχὰς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου καί ἀπετέλεσαν τό εὐλαβὲς ἐκκλησίασμα, τήν σεπτὴν ὁμήγυριν τῆς ἐορτῆς τῆς νυκτερινῆς ἀγρυπνίας μετὰ τῆς θ. Λειτουργίας.

Εἰς τήν ἡσυχίαν τῆς ἐρήμου καί τῆς νυκτός, εἰς τό μικρὸν ἀλλὰ κατανυκτικόν Καθολικόν τῆς Μονῆς, τοῦ ὁποῖου βόρειος τοῖχος εἶναι ὁ βράχος καί τοῦ ὁποῖου τό δάπεδον κοσμεῖται μέ ψηδιφωτὰς παραστάσεις, μέ τὰ λείψανα τῶν ἁγίων εἰς

τάς λειψανοθήκας εἰς τήν κόγχην, μέ βυζαντινήν χορωδίαν ἀπό τό Πατριαρχεῖον καί ἀπό τήν Κύπρον, προσηνέχθη ἡ ἀναίμακτος θυσία ὑπέρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, ὑπέρ ζωῆς καί σωτηρίας πρός δόξαν Θεοῦ.

Μετά τήν λήξιν τῆς ἀγρυπνίας τάς ὀρθρινάς ὥρας πρό τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ὁ ἐπιμελούμενος προσωρινῶς τῶν τῆς Μονῆς, ἡγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου π. Χρυσόστομος, φιλόξενος ὡς πάντοτε, παρέθεσεν εἰς τόν Σεβασμιώτατον, τήν συνοδείαν του καί εἰς ὅλον τό ἐκκλησίασμα πλουσίαν τράπεζαν.

Μετά ταύτην, ἀναχωρῶν ὁ προεξάρχας τῆς ἐορτῆς Ἀρχιερεύς, ἐτέλεσεν τρισάγιον ὑπέρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἐνταφιασμένων εἰς τό προαύλιον μακαριστῶν ἡγουμένων τῆς Μονῆς, Ἀμφιλοχίου ἱερομονάχου, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος μεθ' ἡγουμενίαν περίπου τριάκοντα ἐτῶν (1959-1986), Ἀντωνίου ἱερομονάχου, τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης, θανατηφόρως κατασκεπασθέντος ὑπό τῶν καταπεσόντων λίθων τοῦ τοίχου τοῦ νάρθηκος τῆς Μονῆς, τόν ὁποῖον ἐπεσκεύαζε τήν πρωΐαν τῆς Δευτέρας 27^{ης} Δεκεμβρίου 1993 μετά τήν θ. Λειτουργίαν καί Γερμανοῦ ἱερομονάχου, ὡσαύτως ἐκ Θεσσαλονίκης, δολοφονηθέντος δολερῶς ἀπό ἀνοσίων χειρῶν, ἐν ᾧ κατήρχετο ἀπό Βηθανίας εἰς τήν Μονήν τό ἑσπέρας τῆς 3^{ης} Μαΐου 2001. Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας